

GAZETA KRAKOWSKA

N^o: 57.

WE SRZODĘ DNIA 20. LIPCA 1796.

Dalszy ciąg rozporządzenia o tabace.

§. 20mo. Owi którzy blisko węgierskich, iub obcych granic mieszkaia, i obca tabakę na swoia własną potrzebe z sobą prowadza, iezeli ta więcey, iak dwa łoty wynosi, za kazden łot jeden złoty za karę wyliczyć powinni. Teyże karze 1go złotego za kazden łot podpadaia także i wou czas, gdyby lubo mniej, iednakże z zamysłem przedania z sobą prowadzili.

§. 21mo. Kara ta na podeyscia wyznaczona; nie tylko na samych rzeczwiowych oszukiwaczow, ale też i na tych wszystkich wyznaczona iest, którzy komu do oszukania daia rozkaz lub mu za to zapłaca.

§. 22do. Ponieważ w §fie 2. 3. i 4 przepisuje się, iż podczas Indukcyi i transito obcey tabaki zawsze o paszport dopraszac się należy, przeto także ów tutiun lub tabaka, chociaży nie skrycie w prowadzona lub przeprowadzona, i u granicznego urzędu celnego istotnie opowiedziana za przepadła uznana bydz powinna, iak tylko takowa paszportem od naszey dyrekcyi opatrzona nie iest: w którym to iednakże razie, żadna więcey kara nastąpić niepowinna.

§. 23tio. Gdyby bez cedutki pozwalaiacey od naszey tabakowey administracyi danej tutiun sadzony był, na ów czas rozsada tutiunowa za doniesieniem tabakoweygo officyalisty za pomocą dworu, lub poblizszego sądu natychmiast powyrywana, i ważona bydz powinna, za kazden zaś funt, 1. złoty za karę wyliczony będzie.

§. 24. Ktokolwiek z tutiunu bądź by też za pozwoleniem sadzonego cokolwiek przedaie, pod iakimkolwiek bądź pozorem innym ustępuje, lub na swoia własną potrzebę kreći, miele, guoni, lub iakimkolwiek bądź sposobem wyrabia, lub używa, ten za kazden funt 16 złotych ukarany zostanie. Gdyby zaś powtórnie w tym dostrzeżony był, na ten czas procz kary pieniężney także i wolność sadzenia tutiunu utraci.

§. 25to. Ci, którzy by tutiun i tabakę choćby też na fabrykach naszey dyrekcyi wyrobioną bez dania sobie pozwolenia przedawali, nietylko za każdy funt iuz przedanev, ale też na ten koniec znajduiaącey się tabaki lub tutiunu, mimo konfiskacyi tabaki 16. zło. wyliczą, którey karze także i ci kupuiaący podpadaia, którzyby wiedzieli, iż tenże przedawca do takowego przedawania prawa nie miał.

§. 26to. Ci którymby się powiodło czułość komory granicznej oszukać, i towar ukryty za granice wywieść, iezeli takową tabakę lub tutiun, w posród kraiovw naszych w których tabakowa intrata w prowadzona iest, kryiomo sami wożą, lub

Hhh

wiadomie dla innych z sobą prowadzą, chowają, lub inaczej iak ukrywają bądź takowa tabaka przy nich samych znaleziona zostanie, lub też innym jakim sposobem w tey mierze przeświadczeni będą, za kaźden funt przedanego, kupionego, zatrzymanego lub przechowanego tutiuu lub tabaki 16 złotych zapłacić powinni.

§. 27mo. Kto kary pieniężney tu ustanowioney, a od naszey tabakowey administracyi w pojedynczych przypadkach podobno zmniejszoney zapłacić w stanie nie będzie, ten na ciełe odniesie karę, a to za pierwszym razem, za kaźden złoty bałkowiſzey pieniężney kary, jednodzielną publiczną robotą w kaydanach, za drugim zaś razem w dwoynasob tyle ukarany zostanie, gdzie atoli za fundament mieć się należy, iż takowa kara nigdy nad 4ry lata rościagać się niemoże.

§. 28vo. Ktoby się tabakowym officyalistom lub rewizorom, bądź to na otwartym gościńcu, lub podczas domowych rewizyy gwałtownie opierał, ten na ów czas gdyby tabaka lub tutiuu istotnie u niego znaleziony był, a kara kontrabandowa tylko dwomiesięczną lub mnieyszą publiczną robotę stanowiła, robotą, dwa razy tak długą, gdyby zaś kara na dłuższy czas wypadła, robotą trzecią częścią przedłużoną ukarany być powinien.

§. 29no. Gdyby się kto tak daleko gwałtownością uniósł, iżby się officyalistów lub rewizorów pobić, lub weale skaleczyć ważył, na ów czas przestępca takowy mimo powrócenia dowiedzioney szkody i kosztów kuracyi na dwóchroczną publiczną robotę w kaydanach wskazany być powinien.

§. 30mo. Szlachta lub osoby, których stanowi takowa kara na ciełe byłaby nie zwyczajna, lub ci, którzy dostarczającą mają substancją okupić się pieniądzami, jeżeli ważyli się gwałtownie przeciw rewizyi swych domów mieszkań, lub wozow opierać, a tutiuu lub tabaka u nich rzeczywiście znaleziona była, karę wyżej na kaźden funt wyznaczoną, w dwoynasób zapłacić powinni. A gdyby też w takowym razie żadna tabaka lub tutiuu znaleziony nie był, lub szukaniu przez toż zbranianie się weale przeszkoda u czyniona została, na ów czas ten, ktoby rewizyi takowey przeszkadzał, 50 zł: lub tyleż dniami publiczney roboty ukarany będzie.

§. 31mo. Gdyby przy takiej rewizyi iaki officyalista tabakowy ciężko raniony lub ubity został, na ów czas z złoczyńcą podług przepisu sądów kryminalnych postąpić się będzie należało.

§. 32do. Kto iakiego tabakowego officyalistę podarunkami korrumpować będzie, ażeby mu z utajonym tutiuu lub tabaką uść pozwolił, lub ażeby go nierewidował, za karę dziesięć razy tyle, ile dał lub obiecował zapłacić; gdyby zaś tey kary zapłacić nie był w stanie, powinien tyle dni, ile kara złotych wynosi, w kaydanach robić.

§. 33tio. Posfesorowie dóbr, zwierzchności, officyalisci, sędziowie, magistraty i przysiężni, którzyby naszym tabakowym officyalistom do zatrzymania oszukiwacza, lub takiego, któryby się na publiczney drodze rewizyi zbraniał, lub do rewizyi po domach żądanej pomocy odmawiali, lub iawnych oszukiwaczów w ich gromadach znajdujących się i handlujących sami niezatrzymywali, lub nakoniec, którzyby tabakowym officyalistom na ich zawołanie przeciw kupom oszukiwaczów na pomoc nie przybywali, jeżeli dla odmowioney pomocy wiadome iakie podayście iest uczynione, podpadają teyże samey pieniężney, lub cielesney karze, iak gdyby sami takowe uczynili oszukanie. Jako też, chociażby żaden kontraband nie nastąpił, 50 zł: za karę odmowioney pomocy wyliczyć powinni.

§. 34. Jadącym pocztą, którzyby się rewizyi tabakowych officyalistów opierali, pocztmajstrowie daley koni dawać niepowinni. A gdyby pocztmajster takiemu do dalszey podróży konie zaprząć kazał, podpada w kaźdym razie podobney karze, jako i owe zwierzchności, które officyalistom odmawiają pomocy.

Gdy J. C. M. Raczył oddać komendę nad armią Włoską feldmarszałkowi Wurmser, i ten udawszy się tam obiał taką komendę, powierzył J. C. M. najwyższej komendy nad obiema Reńskimi armiami Arcy Xciu Karolowi.

Od doniesienia ostatnią razą ó przeysciu nieprzyaciela za Ren, i o odparciu Szwabskich woysk aż za Offenburg i Biberach, usiłował się na wszystkie strony rozszerzyć, a nayszczególniej obrociłswię się przeciwko stojącemu pod feldmarszałkiem Sztaray nad Rench korpusowi, i atakował go z wielką natarczywością; atakując go daleko większą siłą i wzięwszy mury, łatwo mu go było przeprzyść i do cofnienia się przymusić. Lecz tylko walczyć i w najlepszym porządku cofały się nasze woyska; przez 5 dni walczyły z nieprzyacielem, to jest od d. 22 do d. 28, i ani trudy, ani niebezpieczeństwo, nieostudziły w nich męztwa i zwyczajney odwagi. Feldmarszałek Sztaray cofnął się tedy pod Stollhofen i Stainbach. Niemoże dosyć wychwalić iak w ogólności tak i wszczególności męztwa i odwagi całego korpusu, a osobliwiey też waleczności i roztropności officyerow. Dystengwowali się szczególniej: kapitan Logmann od inżynierów, rotmistrz Szekier od husarów, kapitan Mackermott, podpułkownicy hrabiowie Wratislaw i Roch od artylleryi, porucznik Sallamon od Kawanah i porucznik Bausch od Altona. Strata nasza wynosi w zabitych: 1 officyer i 147 prostych; w ranionych 11 officyerow, 350 podofficyerow i prostych; w zamieszanych: 13 officyerow, 822 podofficyerow i prostych. — Strata nasza wżasłych bitwach pod Wetlar i Kircheipp w dniach 15 i 19 wynosi, pod Wetlar: 40 zabitych podofficyerow i prostych; ranionych 11 officyerow, 229 podofficyerow i prostych, tudzież 83 zamieszanych podofficyerow i prostych. Pod Kircheipp zginęło 3 officyerow, 97 podofficyerow i prostych; ranionych było 14 officyerow, 397 podofficyerow i prostych; zamieszanych 1 officyer i 50 prostych.

Dwornasz bawi się ieszcze w Aranjuez, gdzie częste polityczne konferencye bywają. Ztąd do myślaia się, iż wielkie rzeczy są w robocie, i zdaie się na nową wojnę zanościć, z wlaszcza że się wielkie uzbraiania czynia. — Hiszpańska flotta pod komendą admirała Solano, która ieszcze d. 12 maia była gotową do wyyscia na morze, niebyła ieszcze do d. 23 wysła. Francuzka flotta była także do wyyscia gotowa; ale zdaie się, iż ona dla zasłonenia się od angielskiej floty admirała Mann, która na nią czatuje, chce wyysć pod obronę hiszpańskiej floty. — D. 16 przeszedł regiment konney artylleryi do obozu S. Rocha pod Gibraltar, i ieszcze tam 6 regimentow piechoty i 4 konnicy oczekiwano. — Do portu Barcellona przybyły na d. 30 maia 4 wojenne okręty, które zawiezą 300 armat 114,922 kul, 12,000 bomb i 16,000 granatów do Kadyx.

Z Elberfeldt d. 5. Lipca.

Trzy dywizye jenerała Lefevre, Collaud i Grenier, przeszły d. 30 p.m. bez przeszkody przez Sieg, i posłały swoje patrole aż do Grisberg. D. 1. t. m. przeszło 3000 woyska pod Kolonią do Deutz. Armia stoi iuz 5 mil za Sieg; d. 2 była główna kwatery francuzka w Ukerrath. Jenerał Kleber omało nie w padł przy tej okazyi nieprzyaciełowi w ręce. Wyiechawszy na rekognoskowanie natrafił w okolicach Honnest na mocną nieprzyacielską pikietę; iego eskorta była za słabą do obronienia go, i myślała iuz o ucieczce; ale na szczęście będąca na wzgorku niedaleko francuzka pikieta pomiarkowała to, i dosyć na czas przybiegła mu na obronę.

Z Bruchsal d. 30 Czerwca.

Korpus Xcia Kondusza zostało dla spiesznego w padnienia Francuzów i przewyższającej ich siły od armii celsarskiej oderzniete, i znajduje się za Offenburg; potrzeba teraz oczekiwać, iezeli się iakim sposobem niepotrafi z Celsarskimi złą-

czyć. — Dnia dzisiejszego przybył tu Arcy Xzę Karol z jeneralem Bellegarde; główna jego kwatera będzie w Schwetzingen. Dzisiaj wieczor będzie jeszcze w Rastadt. Wojska przechodzą tu wciąż; idzie także wiele ciężkiej artylleryi.

Od Wyższego Renu 4 Czerwca.

Listy z Augspurga i Bregenz zapewniają, iż znaczny korpus wojska francuzkiego idzie tęgiem marszem przez Gryzonow, dla wstąpienia do Tyrolu i do wyższej Austrii, i dla złączenia się z francuzką armią, która do Schwabii wchodzi. Dla przyspieszenia marszu wojska i żeby nienaruszyć neutralności Gryzonow, więżą broń iak słyhać na wozach przez całą Gryzonią. W tym momencie odbieramy wiadomość iż Francuzi weszli do Rastadt i Labr.

Z Bazylei d. 26 Czerwca.

Przedugodne artykuły traktatu pokoju, pomiędzy Francją i Neapolem mają już bydź aktualnie podpisane. Neapol dostawi pomiędzy innemi rzeczami 2500 koni z wszelką zbroją do armii francuzkiej. Margrabia de Gallo iedzie do Paryza dla ukończenia zupełnie traktatu pokoju. Z Niemieckich deputowanych znajdują się tu jeszcze Leinencki konsyliarz tajny Greihm, Würtemberski konsyliarz Kämpf, Hanowerski kapitan Ende i Bülow, który z Ratysbony przybył. Krol Pruski, ma się bardzo za pokoiem dla rzeszy interesować.

Z Pforzheim d. 2. Lipca.

Francuzi zamyslaia z terażniejszego swego stanowiska z kolonnami daley ruszyć. Prawe iey skrzydło ma się wyżej Renu na drodze, która ku Freyburgowi idzie rozciągnąć, i przeciwko stojacey tam Cefarskiej i Kondeusza armii czynić. Szrodek ma się stykać powyżej z Kinzingerthal, a lewe skrzydło rozciągnie się przez Oberkirch i Oppenauerską górę, aż do gór Schwarzwalskich, dla przecięcia komunikacyi pomiędzy wojskami niemieckimi, które stoia między Kehl i Rastadt i od

Gegenbach aż ku Freyburgowi, iako też dla niedopuszczenia posilków od Manheimu. Czni świadkowie i listy z Kinzingerthal i Schwarzwaldu zapewniaia iż już przednia straż francuzka d. 29 p. m. rano w Offenburg była, iż o 2 mile niżej w Gegenbach stały forpoczty szwabskie, a jenerał Stein miał o 2 mile wyżej w Biberach gdzie Hamner rzeka wpada w Kinzig, swoją główną kwaterę. Do d. 29 p. m. posunęli się Francuzi iakżeśmy miarkowali w okręgu Kehl, na 5 mil w 5 dniach. Inne wiadomości donoszą iż się jeszcze d. 28 p. m. pokazała francuzka przednia straż lewego skrzydła w Oberkirch. W okolicach Offenburg, Appender &c. miało kilka małych magazynów wpaść w ręce Francuzów. Do Wolfach przywieziono ze 200 ranionych z pierwszej potyczki pod Kehl, i około 30 officyerów cyrkulowych wojsk, zostało częścią zabitych, częścią ranionych. Od przedwczoraysza widać bardzo wiele fur z familiami Szwabów i różnemi pakunkami ku Anspach idących. Arcy Xzę Karol spodziewany dnia dzisiejszego do okolic Rastadt.

Od niższego Renu d. 3. Lipca.

Armia francuzka pod jeneralem Kleber, pomyka się znowu z całą siłą przeciwko korpusowi feldmarszałka Wartenslebena. Elberfeld, Sohlingen, Siegburg, Altenkirchen i Weyerbusz zostały już nazad Francuzami osadzone, i zapewne cofną się Austriacy aż za Lanę. — Wiemy teraz pewnie, iż Francuzi w różnych potyczkach od d. 14 aż do 20 p. m. bardzo wiele ludzi utracili: z pięknego z 800 ludzi złożonego grenadyerów korpusu jenera Lefevre, nie zostało się ledwie 80 ludzi. Dywizya iego składała się początkowo z 8000 ludzi, a uie zostało iey się po d. 20 ledwie 1800. — Korpus holenderskie od 6 do 7000 ludzi, które było przeznaczone do osadzenia fortyfikacyi Düfeldorfu, nie chciało iść za Ren, pod pozorem iż się obowiazalo prawda do bronienia wolności i rzeczypospolitey, ale niedowoiowania przeciwko Cefarszowi

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W E S R Z O D Ę D N I A 20. L I P C A 1796.

Z Włoch d. 30 Czerwca.

Król Sardyński wezwał na ministra zagranicznych interesów hrabiego Adami, a dotąd będącego posła w Rzymie kawalera Damiano di Priocca, na sekretarza. Hrabia Hauteville, który ten ostatni urząd posiadał został drugim konserwatorem orderu Maurycyi. — Dla zastąpienia wydatków krajowych, ma jeszcze być za 25 mill. lirów, papierów zrobionych; ale zato ma być wykupione billety po 10 i po 15 lirów. — Oczekują tu tylko napowrot posłanego kuryera z ratyfikacją do Paryża, a zaraz będzie uroczyste publiczne zawarty z Francją traktat pokoju. Tym czasem został w 11 artykułach pomiędzy margrabią S. Marsan i jenerałem Buonaparte szczególnie względem wojska zawarty ostateczny traktat. — Nawet i miasto Nizza de la Paglia powstało przeciwko Francuzom, i miało być podług rozkazu jenerała Buonaparte spalone; ale król Sardyński dla ochronienia go wziął na siebie obowiązek ukarać winnych. — Dotąd przychodzi jeszcze bardzo wiele wojska przez Piemont z Francyi do armii Lombardzkiej. — Król Sardyński uczynił swoim posłem w Paryżu kawalera Revel, który tam traktat pokoju zawierał. Obywatel Lagarde, oczekiwany jako Francuzki poseł w Turynie.

Podług listów aż do d. 28 t. m. z Medyolanu, panował w całej Lombardyi nierząd, kłótnie i nieukontentowanie; kommandant francuzki i municypalności,

wydawały rozkazy za rozkazami i dyspozycyę, które iedne drugie znosiły. Nałożone od Francuzów kontrybucyę, znaydują bardzo wiele trudności, i już aż w Wenecyi otworzono pożyczkę. Dnia 26 zaczęto do cytadeli Medyolańskskiej strzynać. Z Mantui słyhać tam codzień straszną kanonadę. — Z Genui donoszą pod d. 18 iż poseł francuzki Faypoult po odebraniu kuryera z Paryża udał się z jenerałem Murat d. 16 na sejsyę senatu, gdzie miał sekretną audyencyą u doży, któremu oddał list od dyrektoryatu; ten miał w sobie wiele skarg, żądań i posadzań mieścić, przez co cała Genua zatrzwożoną została. Dnia 17 i 18 była z tey przyczyny wielka i mała rada zgromadzona; ale treści ich naradzeń niewiadoma. Jenerał Murat wyjechał zaraz, a senat wyprawił dnia 17 kuryera do Paryża. Tym czasem rozkazano mury miasta armatami osadzić, i wystano w różne mieysca wojska. — Francuzi wzięli w nałożoney kontrybucyi od Modeny całą artyleryą, 10,000 fuzyy, 1300 koni i wiele bydła.

Jenerał Buonaparte i kommissarz Salletti przybyli z wielą sztabsofficyerami d. 17 do Piacency, dla rozmówienia się z świeżo przybyłym z Paryza kommissarzem. W kilka godzin złożono radę wojskową; potym wydał jenerał Buonaparte do pobliskich korpusów różne rozkazy, które się zaraz ruszyły przeciwko Bononii i Ferrara. On sam udał się tam d. 18. z oddziałem jazdy przez Parmę i Modenę. Najpierwsze wojska francuzkie stanęły

niespodzianie przed fortecą Urbano, podszły i opanowały fortecę, zabrali komendanta i cały garnizon, który się chciał opierać w niewolę. Dnia 18 przybyła także w wieczór przednia straż francuzkiego korpusu, który się z 7000 ludzi składał do Bononii; zalecił Gonfalonierowi, aby przygotował dla całego korpusu żywność. Dnia 19 weszło to całe korpus pod jenerałem Angéreau przy muzyce do miasta; ale większa go część wyszła rzymską bramą dla osadzenia tamtejszych okolic, tylko sam jenerał został się w 1000 ludzi i z armatami w mieście; stanął z woyskiem w rynku, i oświadczył miastu iż go bierze w posiadłość rzeczypospolitey Francuzkiej. Następujący nocy przybyli także jenerał Buonaparte i kommissarz Salicetti, dla których już 2 piękne pałace przygotowano. Dnia 20 zrana wezwał do siebie jenerał Buonaparte kardynała legata, i po krótkiej z nim rozmowie wyjechał kardynał tego samego dnia do rzymu. Senat wydał potym manifest, w którym oświadczył iż Francuzi weszli do Bononii dla przywrócenia dawnych praw, wolności i niepodległości miasta i rzeczypospolitey Bononńskiej. — Tym czasem rozbroili Francuzi wszystkie woyska papieżkie i zabrali w niewolę; wzięli w rekwiwicyą wszystkie konie i inne potrzeby rozpisali. Z ratusza zdjęto herby papieżkie, zawieszono bonońskie i francuzkie. Senat wydał rozmaite rozporządzenia dla utrzymania rządu. — Inne korpus weszło do prowincyi Ferrara; w samem mieście nie było jeszcze do d. 23 żadnego woyska; jednak i ztamtąd wyjechał kardynał legat, i rozmówiwszy się w Bononii z jenerałem Buonaparte, pojechał do Rzymu.

Dnia 24 ruszył jenerał Buonaparte na czele znaczney kolonny woyska w kraj Xcia Toskańskiego, i gdy d. 26 w Pistoia stanął, napisał do Xcia Toskańskiego następujący list: "Mości Xzę Dobrodzieiu! Banderia rzeczypospolitey Francuzkiej bywa zawsze w porcie Liworuo znieważoną; własność francuzkich kupców naruszoną; niemasz dnia, żeby nie był jakimś gwałtem, przeciwnym dobru rzeczypospolitey

jako też prawom narodów oznaczonym. Dyrektoryat wykonawczy udawał się po kilka razy w swym pokrzywdzeniu do W. X. M. ministra w Paryżu, który nakoniec został przymuszonym wyznać, iż nie jest w mocy W. X. M. oprzyć się przeciwko Anglikom i utrzymać neutralność portu Liworneńskiego. Więc dyrektoryat wykonywcy, czyniąc zadosyć swoim obowiązkom i powadze, uznał za rzecz potrzebną odeprzyć gwałt gwałtem, i dla obrony handlu Francuzów, zalecił mi abym wysłał jedną część pod moją kommandą stojącego woyska do obiccia Liwornu. Mam tedy honor uwiadomić W. X. M. iż d. 10 meksidor (28 czerwca) wnidzie korpus francuzkie do Liwornu, i będzie się podług neutralności zachowywać, którey my broń przychodzimy. Banderia W. X. M. garnizon i własność Jego, jako też i jego poddanych będą iak najsławieobliwiey szanowane. — Przy tym mam także zlecenie zapewnić W. X. M. iż dyrektoryat pragnie utrzymać przyjaźń, która obydwu krajów łączy, iż W. X. M. iako coudzienny świadek gwałtów, których się angielskie okręty dopuszczają, i niemogąc temu zapobiedz, uznasz niniejsze środki, którech dyrektoryat używa, za sprawiedliwe, użyteczne i konieczne &c. „

Ten list posłał Buonaparte przez sztabs-officjera, i żądał od W. Xcia prędkiej odpowiedzi. Odpowiedź nastąpiła jeszcze tego samego dnia, w tych wyrazach: "Jaśnie W. Mości Dobrodzieiu! J. Xcia M. jest u siebie przekonany, iż w swoim szczerym i przyjacielskim postępowaniu niema sobie co zarzucić względem rzeczypospolitey Francuzkiej i wszystkim Francuzom w ogólności. Ten Xzę, który jest przyjacielem rzeczypospolitey, niemoże iak z zadziwieniem powziąć wiadomość, o przedsięwziętych środkach dyrektoryatu. J. X. M. nie chce żadnego odporu czynić, i niezowie przyjaźni z rzeczpospolitą, owszem spodziewa się, że będąc lepiej zainformowana cofnie niniejszy swój krok. A że nie jest w mocy JW. P. Dobr: wstrzymać do dalszych rozkazów dyrektoryatu marszu do Liwornu, ode-

brał już rządca portu i fortecy potrzebne rozkazy do ułożenia z nim kondycyy &c. Z wyraźnego rozkazu J. X. M. W Florencyi d. 26 czerwca 1796. „

Podpisano *Vittorio Fossombroni*.

Francuzkie woyska ciągnęły swoy marsz w ciąż przez Pisę i weszły d. 28 do Liworna, gdzie zaraz zabrały wszystkie angielskie magazyny i zapasy. — Angielska flotta krąży jeszcze około Tulonu; niedawno ścigała francuzką fregatę, na której był poseł francuzki do Konstantynopolu Aubert Dubayet i musiał się nazad do portu wrocić. — Wielka liczba okrętów angielskich i francuzkich korsarzy okryły morze śródziemne, gdzie żaden handel nie jest bezpieczny. Dla wypędzenia francuzkich korsarzy wystawiono w Korsyce 20 okrętów, którym wice król za każdego przyprowadzonego korsarza wielką nagrodę wyznaczył; od tego czasu zdobyto ich już 7.

Listy z Rzymu pod d. 17 t. m. donoszą, iż Papiież wyznaczył dla ubłagania w terażniejszych krytycznych okolicznościach pomocy Boskiej 8 dniowe nabożeństwo do S. Piotra i Pawła. — Pozniejszy listy pod d. 24 donoszą iż tam przybyło bardzo wiele kuryerów, których powiększysze części daley wyprawiono; tudziesz iż tam przyszła wiadomość o wniściu woysk francuzkich do Bononii i o zasłztych tam odmianach, która się w net oddaleniem wielu papieżkich urzędników, i od wołaniem papieżkiego ministra z tamtąd margrabiego Angelelli potwierdziła. Z tęg okazyi powstała wielka niespokoyność w Rzymie; lud zaczął się kupić, co bardzo zatrwożyło rząd. Wydano odezwę do ludu Rzymskiego, w której go zachęcano jako chrześcian i obywateli do spokoyności; potym wyszły rozkazy do urzędów, aby przeciwko tym, którzyby spokoyność publiczną mieszałi ostro postępować. Tym czasem złożono radę gabinetową, po której wysłano zaraz za hiszpańskim pafsem, kuryera do hiszpańskiego posła do Bononii, a iak slychać miało mu postać nowe zlecenia względem po

koju. — Francuzkie Xżniczki chcą się z Rzymu do Mefsyny w Sycylii oddalić. — Podług listów z Neapolu pod d. 21 t. m. krzżatano się tam wciąż około obrony kraju, i liczono już do 340,000 zapisanego ochotnika. Oprócz tego ofiarowano także dworowi, przeszło 60,000 dukatów i wiele innych potrzeb; wszędzie widać gorliwość i miłość do rządu i oyczyszny. Woyska stanęły pod Sulmina, Castel di Sangro, San Germano, Sora i Gaeta obozami; d. 20 wyjechał król z ministrem stanu Acton i wielu sztabsofficyerami do obiechania tych obozów.

Z Paryża d. 1. Lipca.

Nasze armie nieprzestają isć ze zwycięztwa do zwycięztwa. Jedna część armii Włoskiej weszła w kraie papieżkie, a armia wyższego Renu przeszła za Ren. Oto są rapporta urzędowe.

Z Strasburga d. 24 Czerwca 1796.

Obywatele Dyrektorowie! W liście moim, który dzisiejszego poranku odesłałem kuryerem, doniosłem wam o przejściu za Ren, o wżięciu Kehl, o zabranii armat 15 do 600 niewolnika, pomiędzy którymi Xżę Fürsterberg się znajduje. — Nieprzyjaciel niespodziewał się w cale tak odważnego przedsięwzięcia; wszystko było w naywiększey cichości sporządzone i wykonane. Nawet muszę wam z ukontentowaniem powiedzieć, iż bardzo mały straty naszych walecznych obrońców do żalowania mamy; pod czas przechodu za Ren nikt niezginał, chociaż w niektórych miejscach aż pod piersi brnęli w wodzie. — Zabraliśmy 20 kilka armat i tyleż wozow ammunicyynnych. Armia stanęła w równinie na 2, albo 3 mile; nieprzyjaciel musiał zwinąć swoy oboz. Tego wieczora o godzinie 8 biły się jeszcze woyska z nieprzyjacielem. — Stanowiska w Pfcalu nie są opuszczone, zostały tam znaczne załogi. — Czynnności kommanderującego jenerała, iako też jego podkomendnych, nie można dosyć wychwalić. Wczoray rano byli jeszcze w Neustadt, a dziś rowno ze-

dniem byli już na drugiej stronie Renu w Kehl. Coż mogą Xężta przeciwko takiemu nateżeniu i waleczności, przeciwko doskonałej harmonii? — Dzisiejszego wieczora zieżdzają się jenerałowie do Kehl; z wielkiem pospiechem stawiają most na Renie.

Pozdrowienie i uszanowanie.

Podpisano *Hausmann*.

Od armii Mozy i Sambry nienadeszły żadne nowe rapporta.

Z Głównej kwatery Bononii d. 23. Czerwca 1796.

Obywatele Dyrektorowie! Dywizya jenerała Angereau przeszła d. 16 t. m. pod Borgoforte przez Po, a d. 19 weszła do Bononii, gdzie zastała 400 papierkich żołnierzy, i tych w niewolę zabrała. — Ja wyszedłem d. 17 z Tortony, stanąłem d. 19 w Modenie; z tamtąd posłałem adjutanta Vignole do komniendanta Urbino, żeby kazał bramy otworzyć, garnizonowi broń złożyć i poddał się w niewolę. Dalej ciągnąłem moją podróż do Bononii, gdzie w nocy o godzinie 12 stanąłem. W twierdzy Urbino, zastaliśmy 50 armat i prochu podostatkami, 500 dziwierowaney broni, bardzo piękney roboty i na 2 miesiące dla 600 ludzi wystarczającą żywność. Ta twierdza jest dobrze opatrzona, bastyonami i murem obwiedziona; jest rowami, które są wodą napełnione otoczona i ma ukrytą drogę, która niedawno została wyporzadzona. Kawaler jeden Maltański miał w niej kommendę nad 300 ludzi, którycheśmy w niewolę zabrali. — W Bononii zabraliśmy kardynała legata i cały sztab officyerów w niewolę i cztery chorągwie zdobyliśmy. W Ferrara zabraliśmy także kardynała legata i komniendanta, kawalera Maltańskiego w niewolę; w zamku tamtejszym zastaliśmy 140 armat. — Artyllerya, którąśmy w Modenie, Urbino i Ferrara znaleźli, będzie dostateczną do postawienia nas w stanie do oblegnięcia Mantui. — Dwadzieścia obrazów, które nam Parma ma dostawić, są już w drodze; obraz S. Hieronima jest tak w tym kraju szacowanym, iż nam million za nie-

go ofiarowano. Obrazy z Modeny są już także w drodze. Obywatele Barthelemy zatrudnia się w tym momencie wyborem obrazów w Bononii; myśli ich 50 kilka wybrać, pomiędzy któremi się S. Cecylia znajduje, co ma być arcydziełem Angelos. — Naturaliści Monge, Bertholet i Thouin są w Pawii, gdzie się zatrudniają nad pomnożeniem naszego ogrodu nowemi roślinami, a gabinetu natury płodami. Rozumiem, iż niepowinni zapoinnieć zrobić dokładny zbiór węzów; takowa podróż wartałaby pracy. Spodziewam się iż jutro do Bononii przybędą, gdzie ich obfity plon czeka. — Malsena atakował wczoray Beauliego forpocztę; spędził wszystkie, zabił 40 ludzi, i 50 w niewolę zabrał. Ja jestem zawsze kontent, tak iak i inni jenerałowie z karności żołnierza i dobrego postępowania.

Podpisano *Buonaparte*.

Minister wojenny podaie jeszcze zawsze specyfikacją przyzw. Pomiedzy innymi zabrał okręt Euret z Bologne, ieden okręt angielski o 4 armatach, za który zaraz dawał jego kapitan 1500 gwineow okupu, ale ich odrzucił. Jest to już trzecia przyza, którą ten okręt w krótkim czasie zrobił; ostatnią zaprowadził do Kale. — Wewnętrzna wojna już tak dobrze iak skończona. Nazachodzie komnienderującym jenerałem niezostaje się nic więcej, iak przypatrywać się rozbroianiu.

Na wczorayszey sekretney sefsyi rady 500, odrzucono już w pół do godziny 6 w wieczor propozycją Defermonds w prowadzeniu nowego biegu mandatów. Pod czas tej sefsyi przyszło od dyrektorjatu poselstwo, w treści: Iż się anarchiści na nowo w Paryżu pokazują; iż onegdayszego dnia chciano po części projekt Baboeufs uskutecznić; baby, albo raczej mészczyzni przebrani po kobiecemu, zbrali się na rynku, taxowali towary podług swego upodowania, te zabierali za darmo lub też podług upodobania papierami płacili, a zawsze się zastawiali ustawą względem mandatów &c. Dzisiaj już panuje zupełna spokojność.